

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 30 martie 2010 (13.04)
(OR. en)**

8157/10

**Dosar interinstituțional:
2010/0065 (COD)**

**DROIPEN 30
MIGR 36**

PROPUNERE

Sursă: Comisia Europeană

Data: 29 martie 2010

Subiect: Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind
prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de
abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor propunerea din partea Comisiei, transmisă printr-o notă de însoțire din partea dlui Jordi AYET PUIGARNAU, Director, către dl Pierre de BOISSIEU, Secretar General al Consiliului Uniunii Europene.

Anexă: COM(2010) 95 final

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.3.2010
COM(2010)95 final

2010/0065 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de
abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Contextul propunerii

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Traficul de persoane este considerat în întreaga lume una dintre cele mai grave infracțiuni, o încălcare gravă a drepturilor omului, o formă modernă de sclavie și o afacere extrem de profitabilă pentru rețelele de crimă organizată. Acesta constă în recrutarea, transferul sau primirea de persoane, operațiuni efectuate prin mijloace coercitive, frauduloase sau abuzive, în vederea exploatării, inclusiv a exploatării sexuale sau a muncii prestate, precum și în vederea muncii forțate, a servituții domestice sau a altor forme de exploatare, inclusiv a prelevării de organe.

Prin urmare, răspunsul la trafic trebuie să fie ferm și trebuie să vizeze prevenirea infracțiunii și sancționarea acesteia prin mijloace penale, precum și protejarea victimelor acesteia.

1.2. Contextul general

O serie de state membre ale UE sunt importante țări de destinație a fluxurilor de trafic de persoane dinspre țările din afara UE. În plus, există dovezi referitoare la existența unor fluxuri de trafic în interiorul UE. Se poate estima din cifrele disponibile că, anual, câteva sute de mii de persoane fac obiectul traficului fie din afara UE înspre UE, fie între diferite locații de pe teritoriul UE.

Vulnerabilitatea socială este indiscutabil principala cauză a traficului de persoane. Vulnerabilitatea rezultă din factori economici și sociali, precum sărăcia, discriminarea bazată pe sex, conflictele armate, violența domestică, familiile disfuncționale și din factori de ordin personal, precum vârsta, starea sănătății sau un handicap. Această vulnerabilitate este exploatăată de rețelele de crimă organizată pentru a facilita migrația și a-și exploata apoi victimele într-un mod grav, prin uz de forță, amenințări, constrângere sau diverse forme de abuz, cum ar fi servitutea pentru datorii. De altfel, nivelul ridicat al profiturilor generate este un stimulent subiacent important. Un alt stimulent este cererea de servicii sexuale și de forță de muncă ieftină.

1.3. Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Convenția ONU privind drepturile copilului, adoptată în 1989, vizează protejarea copiilor împotriva oricărei forme de exploatare sexuală și de abuz sexual. Această obligație este valabilă și pentru exploatarea sexuală și abuzul sexual la care pot să fie supuși copiii în contextul traficului de persoane.

În 2000, ONU a adoptat Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate. Protocolul a fost primul instrument internațional care a abordat problema traficului de persoane. În martie 2009, 24 de state membre ale UE ratificaseră Protocolul, iar celelalte 3 state membre îl semnaseră. Comunitatea Europeană a semnat și a aprobat Protocolul.

Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane oferă un cadru cuprinzător și coerent care include componenta de prevenire, cooperarea între diferite țări

actori, protecția și asistența victimelor, precum și obligația de a considera traficul de persoane o infracțiune. Punerea în aplicare a unor astfel de măsuri ar conduce la îmbunătățiri semnificative. Convenția a fost ratificată de 16 state membre ale UE. Alte 10 au semnat-o și sunt pe cale să o ratifice.

Decizia-cadru privind combaterea traficului de persoane a fost adoptată la 19 iulie 2002 ca răspuns la nevoia general recunoscută de a aborda la nivelul UE problema infracțiunii grave care este traficul de persoane. Comisia a adoptat în mai 2006 un raport privind punerea în aplicare a deciziei-cadru menționate anterior.

Directiva 2004/81/CE prevede acordarea de asistență și statut de rezident victimelor care sunt resortisanți ai țărilor terțe. Comisia va prezenta în 2010 un raport privind punerea în aplicare a Directivei 2004/81/CE și va analiza măsurile care ar putea fi luate pentru a consolida suplimentar protecția oferită victimelor de către statele membre.

1.4. Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

Combaterea tuturor formelor de violență bazate pe sex, inclusiv a traficului de persoane, face parte integrantă din angajamentul asumat de Comisie în Foaia de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați¹. Combaterea traficului de copii este, de asemenea, inclusă în Strategia privind drepturile copilului². Obiectivul combaterii traficului de persoane și al acordării de asistență victimelor este compatibil cu dispozițiile Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale³ și ale Directivei 2004/81/CE a Consiliului privind permisul de ședere⁴, care abordează aspectele legate de imigrație și se aplică numai resortisanților țărilor terțe. Toate dispozițiile prezentei directive se aplică în măsura în care problema respectivă nu este abordată de directiva menționată anterior. Obiectivul combaterii traficului de persoane este, de asemenea, compatibil cu dispozițiile Directivei 2004/80/CE a Consiliului privind despăgubirea victimelor infracționalității, care vizează facilitarea accesului la despăgubiri în situațiile transfrontaliere⁵, și ale Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului privind lupta împotriva crimei organizate⁶. Traficul de persoane este inclus pe lista infracțiunilor care presupun predarea autorilor infracțiunii, pe baza unui mandat european de arestare, în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului privind mandatul european de arestare⁷. Obiectivele menționate anterior sunt perfect compatibile cu aceste instrumente, precum și cu Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane, precum și cu mandatele Europol și Eurojust.

¹ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006-2010, SEC(2006) 275, COM(2006) 92.

² Comunicarea Comisiei – Către o strategie UE privind drepturile copilului, SEC(2006) 888, SEC(2006) 889, COM(2006) 367.

³ Decizia-cadru a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale (2001/220/JAI) (JO L 82, 22.3.2001, p. 1).

⁴ Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente (JO L 261, 6.8.2004, p. 85).

⁵ Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, 6.8.2004, p. 15).

⁶ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

⁷ Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002).

Orice acțiune a UE în acest domeniu trebuie să respecte drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (Carta UE) și în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO). Atunci când pun în aplicare legislația comunitară, statele membre trebuie să respecte aceste drepturi și principii.

Prezenta propunere a fost formulată în urma unei analize aprofundate, pentru a se garanta faptul că dispozițiile acesteia sunt deplin compatibile cu drepturile fundamentale, în special cu demnitatea umană, cu interzicerea torturii și a tratamentelor sau a pedepselor inumane sau degradante, cu interzicerea sclaviei și a muncii forțate, cu drepturile copilului, cu dreptul la libertate și securitate, cu libertatea de expresie și de informare, cu protecția datelor cu caracter personal, cu dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și cu principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor penale.

S-a acordat o atenție specială articolului 5 alineatul (3) din Carta UE, care interzice în mod explicit traficul de persoane. A fost considerat, de asemenea, important articolul 24 din Carta UE, întrucât multe dintre victimele traficului de persoane sunt copii. Dispozițiile privind protecția și asistența victimelor au un impact pozitiv asupra drepturilor fundamentale. Dreptul la protecție împotriva sclaviei, a muncii forțate și a servituții a fost recunoscut de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Dreptul victimei la o anchetă judicioasă, imparțială, eficientă și rapidă este, la rândul său, relevant în acest context și ar fi aplicat cu mai mult succes dacă rolul victimei ar fi recunoscut într-o mai mare măsură în cadrul procedurilor penale.

Creșterea importanței rolului victimei în cadrul procedurilor penale ar putea avea un impact negativ în cazul în care acest lucru ar pune în pericol drepturile procedurale ale pârâtului, în special dreptul la un proces echitabil (articolul 47 din Carta UE) și dreptul la apărare (articolul 48 din Carta UE). Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit principii clare pentru a reconcilia drepturile pârâtului și ale victimei. Prin urmare, s-a asigurat compatibilitatea deplină cu dreptul la apărare printr-o redactare atentă a textului legislativ, care constituie o condiție prealabilă pentru o punere în aplicare corespunzătoare de către statele membre.

Atunci când este necesar, se poate face apel, în mod corespunzător, la posibilitățile de finanțare disponibile la nivelul Uniunii Europene pentru a sprijini eforturile statelor membre de a se conforma condițiilor impuse de prezenta directivă.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

2.1. Consultarea părților interesate

2.1.1. Metode de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al părților consultate

În urma cererii Consiliului de a evalua punerea în aplicare a Planului UE⁸, Comisia a trimis un chestionar statelor membre în decembrie 2007. Au fost primite răspunsuri de la 23 de state

⁸ Planul Uniunii Europene, elaborat de Consiliu, privind cele mai bune practici, norme și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane (JO C 311, 9.12.2005, p. 1).

membre și de la Norvegia. Rezultatele au stat la baza documentului de lucru al serviciilor Comisiei adoptat la 17 octombrie 2008⁹.

Au avut loc trei reuniuni consultative în vederea elaborării evaluării impactului. Grupul de experți privind traficul de persoane s-a întrunit la 2 și 3 octombrie 2008 și, după discuții ample, a emis un aviz scris. La 7 octombrie 2008, a avut loc o reuniune consultativă cu experți proveniți din medii profesionale diferite, inclusiv din cadrul guvernelor, al agențiilor de aplicare a legii, al ONG-urilor, al organizațiilor internaționale și al universităților. După reuniune, participanții au fost invitați să transmită observații în scris, câțiva experți dând curs acestei invitații. La 17 octombrie 2008, a fost organizată o reuniune cu reprezentanți ai statelor membre.

2.1.2. Rezumatul contribuțiilor și modul în care au fost luate în considerare

- În avizul său scris, Grupul de experți al Comisiei Europene privind traficul de persoane a inclus printre principiile directoare necesitatea instituirii unui cadru legal adecvat în fiecare țară, necesitatea ca drepturile omului să devină un aspect de o importanță primordială, necesitatea unei abordări holistice, coordonate și integrate, care să coreleze politicile guvernamentale în materie de trafic de persoane cu politicile în materie de migrație, necesitatea respectării drepturilor copilului, a promovării cercetării în domeniul traficului de persoane și a monitorizării impactului politicilor de combatere a traficului.
- Multe părți interesate au fost de acord că sunt necesare dispoziții specifice care să consolideze cercetarea și urmărirea penală. S-a subliniat, în general, rolul crucial al măsurilor de asistență.
- Problema introducerii unei obligații specifice de a-i incrimina pe clienții care fac apel, în cunoștință de cauză, la serviciile sexuale ale unei persoane care a făcut obiectul traficului a fost suscitată dezbateri aprinse în rândul părților interesate. O serie de state membre au subliniat faptul că o astfel de dispoziție nu ar trebui în niciun caz să fie obligatorie.

2.2. Obținerea și utilizarea expertizei

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

2.3. Evaluarea impactului SEC(2009) 358 și rezumatul evaluării impactului SEC(2009) 359

Au fost examinate diferite opțiuni de politică în raport cu propunerea anterioară de Decizie-cadru din 25 martie 2009 în vederea prevenirii și combaterii mai eficiente a traficului de persoane și a asigurării unei mai bune protecții a victimelor.

• Opțiunea de politică (1): nicio acțiune nouă din partea UE

UE nu ar întreprinde nicio acțiune de combatere a traficului de persoane, statele membre putând să continue procesul de semnare și ratificare a Convenției Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane.

⁹ Evaluarea și monitorizarea punerii în aplicare a Planului UE privind cele mai bune practici, norme și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane – COM(2008) 657.

- Opțiunea de politică (2): Alte măsuri decât cele legislative

Decizia-cadru 2002/629/JAI nu ar fi modificată. Ar putea fi adoptate alte măsuri decât cele legislative în domeniul programelor de sprijinire a victimelor, al monitorizării, al măsurilor de prevenire în țările de destinație, al măsurilor de prevenire în țările de origine, al formării și al cooperării în domeniul aplicării legii.

- Opțiunea de politică (3): Legislație nouă în domeniul urmăririi penale, al sprijinirii victimelor, al prevenirii și al monitorizării

Ar fi adoptat un nou act legislativ, care ar include dispoziția din decizia-cadru existentă, precum și anumite dispoziții ale Convenției Consiliului Europei și alte elemente. Noua decizie-cadru ar conține, în special, dispoziții în domeniul dreptului penal material, al competenței și al urmăririi penale, al drepturilor victimelor în cadrul procedurilor penale, al asistenței victimelor, al măsurilor speciale de protecție a copiilor, al prevenirii și al monitorizării.

- Opțiunea de politică (4): Legislație nouă (ca în cazul opțiunii 3) + alte măsuri decât cele legislative (ca în cazul opțiunii 2)

- Ar fi adoptat un nou act legislativ, care să încorporeze decizia-cadru existentă și să includă noi dispoziții. Noul act legislativ ar fi completat cu alte măsuri decât cele legislative, în special cele identificate în cadrul opțiunii 2.
- În urma analizei impactului economic și social, precum și a impactului asupra drepturilor fundamentale, opțiunile 3 și 4 prezintă cea mai bună abordare a problemei și ar trebui să atingă în totalitate obiectivele identificate. Opțiunea preferată ar fi opțiunea numărul 4.
- Comisia a efectuat o evaluare a impactului care să însoțească propunerea anterioară de decizie-cadru din 25 martie 2009 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor, care este valabilă *mutatis mutandis* pentru actuala propunere de directivă. Cum propunerea de directivă menționată în prezenta expunere de motive este, din punctul de vedere al conținutului, identică în esență cu propunerea anterioară de decizie-cadru, evaluarea impactului existentă poate fi considerată valabilă și pentru noua propunere. Raportul privind evaluarea impactului poate fi consultat la adresa:

http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/cia_2009_en.htm#jls.

3. Elementele juridice ale propunerii

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Pe lângă dispozițiile deciziei-cadru existente, noua directivă ar include următoarele elemente noi:

3.1.1. Dispoziții de drept penal material

- definiție;
- circumstanțe agravante și sancțiuni;

- neaplicarea de sancțiuni victimei.

3.1.2. Competență și urmărire penală

- o clauză de extrateritorialitate mai largă și cu un grad mai ridicat de obligativitate;
- instrumente de anchetă.

3.1.3. Acordarea de sprijin și asistență victimelor

- instituirea unor mecanisme de identificare timpurie și asistență a victimelor;
- instituirea unui standard de asistență care să includă accesul la tratamentul medical, consilierea și asistența psihologică necesare;
- măsuri speciale pentru copii.

3.1.4. Protejarea victimelor în cadrul procedurilor penale

- tratament special menit să prevină victimizarea secundară;
- protecție pe baza unei evaluări a riscului;
- consiliere și reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri.

3.1.5. Prevenire

- acțiuni menite să descurajeze cererea de servicii sexuale și de mână de lucru ieftină;
- formare;
- incriminarea utilizatorilor de servicii furnizate de o persoană despre care utilizatorul știe că este o victimă a traficului de persoane.

3.1.6. Monitorizare

- instituirea de raportori naționali sau de mecanisme echivalente.

3.2. Valoarea adăugată a propunerii în comparație cu Convenția din 2005 a Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane

Propunerea are la bază Convenția Consiliului Europei și adoptă aceeași abordare holistică, ce include prevenirea, urmărirea penală, protecția victimelor și monitorizarea. În plus, propunerea include următoarele elemente principale, care constituie valoare adăugată:

- un nivel precis al pedepselor, adaptat gravității infracțiunii săvârșite (articolul 4);
- o competență extrateritorială mai largă și cu un grad de obligativitate mai ridicat, care să oblige statele membre să îi urmărească penal pe resortisanții sau pe persoanele care își au reședința obișnuită pe teritoriul lor care au săvârșit infracțiunea de trafic de persoane în afara teritoriului statului membru în cauză (articolul 9);

- o sferă mai largă a dispoziției privind neaplicarea de sancțiuni victimelor pentru implicarea acestora în activități infracționale, indiferent ce mijloace ilicite au folosit autorii infracțiunii (articolul 6);
- un standard mai înalt de asistență a victimelor, în special în ceea ce privește tratamentul medical (articolul 10);
- adoptarea unor măsuri speciale de protecție în cazul copiilor care sunt victime ale traficului de persoane (articolele 12-14);
- în plus, integrarea dispozițiilor cu conținut similar în acquis-ul comunitar indică avantajele care rezultă din condițiile mai stricte impuse de ordinea juridică a UE, și anume intrarea în vigoare imediată și monitorizarea punerii în aplicare.

3.3. Temeiul juridic

Articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

4. PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII

Obiectivele propunerii nu pot fi atinse într-o măsură suficientă doar de către statele membre din următoarele motive.

Combaterea traficului de persoane necesită coordonarea eforturilor statelor membre, precum și cooperarea la nivel internațional, în vederea atingerii obiectivelor stabilite. Diferențele de tratament juridic între statele membre reprezintă un obstacol în calea coordonării eforturilor și obstrucționează cooperarea judiciară și polițienească la nivel internațional.

Acțiunea la nivelul Uniunii Europene va atinge într-o mai mare măsură obiectivele propunerii, din motivele expuse în continuare.

Propunerea va apropia dreptul penal material și normele procedurale ale statelor membre într-o măsură mai mare decât decizia-cadru în vigoare. Acest lucru va avea un impact pozitiv asupra cooperării judiciare și polițienești internaționale, precum și asupra protecției și asistenței acordate victimelor. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

5. PRINCIPIUL PROPORȚIONALITĂȚII

Propunerea respectă principiul proporționalității prin faptul că se limitează la minimumul cerut pentru a realiza obiectivele prevăzute la nivel european și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

6. ALEGEREA INSTRUMENTELOR

Instrumentul propus: directivă.

Pentru a combate traficul de persoane, este necesară apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative în materie penală pentru a asigura o mai bună cooperare în materie

penală. În acest scop, tratatul prevede în mod specific adoptarea de directive, excluzând orice alte instrumente.

7. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

8. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

8.1. Abrogarea legislației în vigoare

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente.

8.2. Domeniul teritorial de aplicare

Directiva se va adresa statelor membre. Aplicarea directivei avute în vedere Regatului Unit, Irlandei și Danemarcei va fi stabilită în conformitate cu dispozițiile protocoalelor (nr. 21 și nr. 22) anexate la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de
abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹¹,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Traficul de persoane reprezintă o infracțiune gravă, săvârșită adesea în contextul criminalității organizate, o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, care este interzisă în mod explicit de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (2) Uniunea Europeană este hotărâtă să prevină și să combată traficul de persoane și să protejeze drepturile persoanelor care fac obiectul traficului. În acest sens, au fost adoptate Decizia-cadru 2002/629/JAI a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane¹² și un Plan al UE privind cele mai bune practici, norme și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane (2005/C 311/01)¹³. În paralel cu aceste măsuri, UE desfășoară acțiuni și în țările din afara UE din care provin și către care sunt transferate victimele, urmărind în special să sensibilizeze publicul larg cu privire la acest fenomen, să reducă vulnerabilitatea victimelor, să le acorde sprijin și asistență, să abordeze cauzele traficului și să sprijine țările în vederea elaborării unor legislații corespunzătoare în domeniul combaterii traficului. În plus, coordonarea urmăririi penale a cazurilor de trafic de persoane va fi facilitată prin adoptarea deciziei-cadru a Consiliului 2009/948/JAI privind prevenirea

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO L 203, 1.8.2002, p. 1.

¹³ JO C 311, 9.12.2005, p. 1.

și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale¹⁴.

- (3) Prezenta directivă adoptă o abordare integrată și holistică cu privire la combaterea traficului de persoane. Obiectivele principale ale prezentei directive sunt o prevenire și o urmărire penală mai riguroase, precum și o mai bună protecție a drepturilor victimelor. Copiii sunt mai vulnerabili și, prin urmare, sunt supuși unui risc mai mare de a deveni victime ale traficului de persoane. În aplicarea dispozițiilor prezentei directive, interesul copilului trebuie să constituie preocuparea primordială, în conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului¹⁵.
- (4) Protocolul din 2000 al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate¹⁶ și la Convenția din 2005 a Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane¹⁷ sunt etape cruciale în procesul de consolidare a cooperării internaționale împotriva traficului de persoane.
- (5) Pentru a răspunde dezvoltărilor recente ale fenomenului de trafic de persoane, prezenta directivă interpretează ceea ce ar trebui să fie considerat trafic de persoane într-un sens mai larg decât o face Decizia-cadru 2002/629/JAI și, prin urmare, include în această definiție și alte forme de exploatare. În contextul prezentei directive, cerșitul forțat ar trebui înțeles ca o formă de muncă sau de serviciu forțat, astfel cum este definit în Convenția OIM nr. 29 privind munca forțată sau obligatorie din 29 iunie 1930. Prin urmare, exploatarea cerșitului se încadrează în definiția traficului de persoane doar atunci când sunt întrunite toate elementele de muncă sau de serviciu forțat. În lumina jurisprudenței relevante în domeniu, valabilitatea consimțământului eventual al persoanei de a furniza un serviciu ar trebui evaluată de la caz la caz. Cu toate acestea, atunci când este vorba de un copil, eventualul consimțământ al acestuia nu ar trebui niciodată considerat valabil. Termenul „exploatarea activităților infracționale” ar trebui înțeles ca exploatarea unei persoane pentru ca aceasta să săvârșească, între altele, furt din buzunare, din spații comerciale și alte activități similare care fac obiectul unor sancțiuni penale și implică un câștig financiar. Definiția include, de asemenea, traficul de persoane în scopul prelevării de organe, care poate fi legat de traficul de organe și constituie o încălcare gravă a demnității umane și a integrității fizice a persoanelor.
- (6) Nivelurile de sancțiuni penale din prezenta directivă reflectă preocuparea tot mai marcată în rândul statelor membre pentru amploarea tot mai mare a traficului de persoane. Având în vedere gravitatea infracțiunii, prezenta directivă urmărește să asigure o armonizare și mai mare și un nivel mai ridicat al sancțiunilor aplicate în UE. Atunci când infracțiunea este săvârșită în anumite circumstanțe, de exemplu împotriva

¹⁴ JO L 328, 15.12.2009, p. 42.

¹⁵ Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului, adoptată și deschisă spre semnare, ratificare și aderare prin Rezoluția Adunării Generale 44/25 din 20 noiembrie 1989.

¹⁶ Protocolul Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate, Palermo, 2000.

¹⁷ Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane, Varșovia, 16.5.2005, Seria tratatelor Consiliului Europei nr. 197.

unei victime deosebit de vulnerabile, sancțiunea ar trebui să fie mai severă. În contextul prezentei directive, în definiția persoanelor deosebit de vulnerabile ar trebui incluși cel puțin toți copiii, precum și adulții care sunt deosebit de vulnerabili în momentul săvârșirii infracțiunii ca urmare a stării de graviditate, a stării de sănătate sau a unui handicap. Atunci când infracțiunea este deosebit de gravă, de exemplu în situația în care viața victimei a fost pusă în pericol sau în cazul în care infracțiunea a presupus săvârșirea unor acte grave de violență sau a adus prejudicii deosebit de importante unei victime, acest lucru ar trebui să fie reflectat prin aplicarea unor sancțiuni deosebit de severe. Atunci când, în temeiul prezentei directive, se face trimitere la predare, o astfel de trimitere ar trebui interpretată în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre¹⁸.

- (7) În conformitate cu principiile de bază ale sistemelor juridice ale statelor membre relevante, victimele traficului de persoane ar trebui să nu fie urmărite penal sau pedepsite pentru acte infracționale precum utilizarea de documente false sau pentru infracțiuni sancționate de legislația în materie de prostituție sau imigrație, pe care acestea au fost obligate să le săvârșescă drept consecință directă a faptului că au făcut obiectul traficului. Obiectivul unei astfel de protecții este de a garanta respectarea drepturilor omului în ceea ce privește victimele, de a evita victimizarea suplimentară a acestora și de a le încuraja să se prezinte ca martori în procedurile penale împotriva autorilor infracțiunii de trafic. Această garanție nu exclude urmărirea penală sau aplicarea de sancțiuni pentru infracțiunile pe care o persoană le-a săvârșit sau la săvârșirea cărora a participat de bunăvoie.
- (8) Pentru a garanta eficiența cercetărilor și urmăririlor penale în cazul infracțiunilor de trafic de persoane, inițierea acestora nu ar trebui să depindă de sesizarea autorităților competente cu privire la infracțiune sau de formularea de acuzații în acest sens de către victimă. Urmărirea penală ar trebui autorizată pentru o perioadă suficient de lungă de timp după ce victima a atins vârsta majoratului. Reprezentanții serviciilor de aplicare a legii și procurorii ar trebui să beneficieze de o formare adecvată, având în vedere și obiectivul consolidării cooperării judiciare și polițienești la nivel internațional. Persoanele însărcinate cu cercetarea și urmărirea penală a acestor infracțiuni ar trebui, de asemenea, să aibă acces la instrumentele de anchetă utilizate în cazul criminalității organizate și al altor infracțiuni grave, cum ar fi interceptarea comunicațiilor, supravegherea discretă, inclusiv supravegherea electronică, monitorizarea conturilor bancare și alte investigații financiare.
- (9) Pentru a garanta succesul urmăririi penale a grupurilor criminale internaționale al căror centru de activitate se află într-un stat membru și care desfășoară activități de trafic de persoane în țări terțe, ar trebui stabilită competența judiciară cu privire la judecarea infracțiunii de trafic de persoane atunci când autorul infracțiunii este resortisant al unui stat membru sau își are reședința obișnuită în statul membru respectiv și atunci când infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului statului membru în cauză. Tot astfel, ar trebui stabilită competența și pentru situația în care victima este resortisant al unui stat membru sau își are reședința obișnuită în statul membru respectiv sau pentru situația în care infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice cu sediul pe

¹⁸

JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

teritoriul unui stat membru, iar infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului statului în cauză.

- (10) În timp ce Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente¹⁹ prevede eliberarea unui permis de ședere victimelor traficului de persoane care sunt resortisanți ai unei țări terțe, iar Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora²⁰ reglementează exercitarea dreptului la libera circulație și ședere pe teritoriul statelor membre de către cetățenii Uniunii și familiile acestora, inclusiv protecția împotriva expulzării, prezenta directivă prevede măsuri specifice de protecție pentru orice victimă a traficului de persoane. Prin urmare, prezenta directivă nu abordează condițiile șederii lor pe teritoriul statelor membre.
- (11) Victimele traficului de persoane trebuie să își poată exercita drepturile în mod efectiv. Prin urmare, ar trebui ca victimele să dispună de asistență și sprijin înainte și pe parcursul procedurilor penale, dar și pentru o perioadă de timp suficientă după desfășurarea acestora. Pentru ca asistența și sprijinul să fie eficiente, este necesar ca acestea să fie furnizate în mod informat și consensual, garantându-se faptul că victima este de acord, de exemplu, cu întreprinderea de acțiuni în vederea depistării bolilor sau cu alte măsuri de sprijin esențiale. Asistența și sprijinul oferite ar trebui să includă cel puțin un set minim de măsuri care sunt necesare pentru a permite victimei să se refacă și să scape de traficanți. Concretizarea unor astfel de măsuri ar trebui să țină seama, pe baza unei evaluări individuale, efectuate în conformitate cu procedurile naționale, de situația specifică și necesitățile persoanei în cauză. Ar trebui să se ofere asistență și sprijin persoanei respective de îndată ce există indicii că aceasta este posibil să fi făcut obiectul traficului și indiferent de dorința sa de a depune mărturie. Asistența ar trebui oferită în mod necondiționat cel puțin până la adoptarea, de către autoritățile competente, a deciziei finale privind perioada de reflecție și permisul de ședere sau până când se recunoaște în alt mod că persoana în cauză este o victimă a traficului de persoane. În cazul în care, după încheierea procesului de identificare sau după expirarea perioadei de reflecție, persoana nu este considerată eligibilă pentru a i se elibera un permis de ședere sau nu are drept de ședere legală în țară, statul membru respectiv nu este obligat să continue să ofere asistență și sprijin persoanei în cauză în temeiul prezentei directive. Atunci când acest lucru este necesar, de exemplu în cazul unui tratament medical aflat în curs ca urmare a unor traume grave de natură fizică sau psihologică generate de infracțiune, sau în cazul în care siguranța victimei este în pericol din cauza declarațiilor acesteia în cursul procedurilor penale, asistența și sprijinul ar trebui acordate pentru o perioadă de timp suficientă și după încheierea procedurilor penale.
- (12) Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale²¹ stabilește un set de drepturi ale victimelor în cadrul procedurilor penale, inclusiv dreptul la protecție și la despăgubiri. În plus, victimele traficului de persoane ar trebui să aibă acces la consiliere juridică și la

¹⁹ JO L 261, 6.8.2004, p. 19.

²⁰ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

²¹ JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. Obiectivul consilierii juridice este de a permite victimelor să fie informate și să primească sfaturi cu privire la diferitele posibilități pe care le au. Consilierea juridică și reprezentarea juridică ar trebui să fie furnizate gratuit, cel puțin în situația în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare, într-un mod care să fie conform cu procedurile interne ale statelor membre. Întrucât este puțin probabil ca în special victimele care sunt copii să dispună de astfel de resurse, consilierea juridică și reprezentarea juridică pentru acestea ar fi, în practică, gratuite. Mai mult, pe baza unei evaluări individuale a riscului, desfășurate în conformitate cu procedurile naționale, victimele ar trebui să fie protejate împotriva represaliilor, a intimidării și a riscului de a deveni din nou obiectul traficului.

- (13) Victimele traficului care au suferit deja de pe urma abuzurilor și tratamentului degradant care sunt, în general, un corolar al traficului de persoane, de exemplu de pe urma exploatarei sexuale, a violului, a practicilor similare sclaviei sau a prelevării de organe, ar trebui protejate de victimizarea secundară și de orice noi traume în cursul procedurii penale. În acest scop, victimele traficului ar trebui, în cursul cercetării și procedurii penale, să beneficieze de un tratament adaptat nevoilor lor specifice. Evaluarea nevoilor specifice ale victimelor ar trebui să țină seama de aspecte precum vârsta, graviditatea, starea de sănătate, un handicap și alți factori de ordin personal, precum și de consecințele fizice și psihologice ale activității infracționale la care a fost supusă victima. Oportunitatea aplicării unui anumit tratament și modalitățile de aplicare a acestuia trebuie stabilite pe baza criteriilor definite de legislația națională, a puterii discreționare, a practicii și orientării instanțelor penale, printr-o evaluare de la caz la caz.
- (14) Pe lângă măsurile de care pot beneficia toate victimele traficului de persoane, statele membre ar trebui să se asigure că pentru copiii care au fost victime ale traficului sunt disponibile măsuri specifice de asistență, sprijin și protecție. Aceste măsuri ar trebui acordate având în vedere interesul superior al copilului și în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului. În cazul în care vârsta unei persoane care face obiectul traficului de persoane este incertă și există motive să se creadă că aceasta are mai puțin de 18 ani, ar trebui să se pornească de la prezumția că persoana respectivă este copil și aceasta ar trebui să primească asistență, sprijin și protecție imediate. Măsurile de asistență și sprijin acordate copiilor care sunt victime ale traficului ar trebui să vizeze în primul rând recuperarea fizică și psihico-socială a acestora și ar trebui să aibă în vedere o soluție durabilă pentru persoana în cauză. Întrucât copilul care a făcut obiectul traficului ar trebui reintegrat cât mai repede posibil în societate, aceste măsuri vor trebui neapărat să includă dreptul de a avea acces la educație. Având în vedere că victimele traficului de persoane care sunt copii sunt deosebit de vulnerabile, ar trebui să se prevadă măsuri de protecție suplimentare pentru a proteja acești copii pe durata audierilor din cadrul cercetării și procedurilor penale.
- (15) Statele membre ar trebui, prin intermediul cercetării, al informării, al sensibilizării și al educației, să instituie și/sau să consolideze politici de prevenire a traficului de persoane, inclusiv să adopte măsuri de descurajare a cererii, care favorizează toate formele de exploatare, și măsuri de reducere a riscului ca oamenii să devină victime ale traficului de persoane. În astfel de inițiative, statele membre ar trebui să adopte o perspectivă care să țină seama de specificitățile fiecărui sex și o abordare care să țină cont de drepturile copilului. Funcționarii care sunt susceptibili să intre în contact cu victimele sau cu victimele potențiale ale traficului de persoane ar trebui să beneficieze

de o formare corespunzătoare pentru a fi în măsură să identifice victimele și să se ocupe de ele. Această obligație de formare s-ar aplica în special în cazul ofițerilor de poliție sub acoperire, polițiștilor de frontieră, inspectorilor muncii, personalului medical și funcționarilor consulari, însă ar putea include, în funcție de situația locală, și alte categorii de funcționari publici care sunt susceptibile să se confrunte cu victime ale traficului în activitatea lor.

- (16) Directiva 2009/52/CE din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală²² prevede sancțiuni pentru angajatorii de resortisanți proveniți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală care, chiar dacă nu au fost acuzați de trafic de persoane sau nu au fost condamnați pentru această infracțiune, utilizează munca sau serviciile unei persoane despre care știu că este victimă a traficului de persoane. În plus, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea impunerii de sancțiuni utilizatorilor oricărui serviciu obținut de la o persoană despre care știu că este victimă a traficului de persoane. Această incriminare suplimentară i-ar putea include pe angajatorii de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere legală și de resortisanți ai UE, precum și pe persoanele care cumpără servicii sexuale de la orice persoană care este victimă a traficului de persoane, indiferent de cetățenia lor.
- (17) Statele membre ar trebui să instituie, sub forma pe care acestea o consideră adecvată și în conformitate cu propria lor organizare internă, precum și ținând cont de necesitatea unei structuri minime cu sarcini bine-definite, sisteme naționale de monitorizare, de exemplu raportori naționali sau mecanisme echivalente care să efectueze evaluări ale tendințelor în materie de trafic de persoane, să măsoare rezultatele acțiunilor de combatere a traficului și să prezinte periodic rapoarte autorităților naționale competente.
- (18) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume combaterea traficului de persoane, nu poate fi îndeplinit într-o măsură suficientă numai de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii Europene, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolele 3 și 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut de acest din urmă articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat anterior.
- (19) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, mai ales demnitatea umană, interzicerea sclaviei, a muncii forțate și a traficului de persoane, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, drepturile copilului, dreptul la libertate și la securitate, libertatea de expresie și de informare, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor penale. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și trebuie transpusă în mod corespunzător.

²²

JO L 126, 30.6.2009, p. 24.

- (20) [În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentei directive] SAU [Fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda nu vor participa la adoptarea prezentei directive și aceasta nu este obligatorie pentru ele și nu li se aplică.] În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) referitor la poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, directiva nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1 **Obiect**

Prezenta directivă vizează instituirea unor norme minime privind definirea infracțiunilor penale și a sancțiunilor în materie de trafic de persoane. Directiva vizează, de asemenea, să introducă dispoziții comune care să asigure o mai bună prevenire a infracțiunii și o mai bună protecție a victimelor.

Articolul 2 **Infracțiuni privind traficul de persoane**

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea următoarelor acte intenționate:

recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, inclusiv schimbul sau transferul de control asupra persoanei în cauză, efectuate sub amenințare sau prin uz de forță sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, prin fraudă, prin înșelătorie, prin abuz de putere sau de o poziție vulnerabilă sau prin oferirea sau primirea de bani sau de alte foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra alteia, în vederea exploatarei acesteia.
2. Se consideră că o persoană se află într-o poziție de vulnerabilitate atunci când nu poate decât să se supună abuzului implicat, neavând o alternativă reală sau acceptabilă.
3. Exploatarea include, cel puțin, exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, de muncă sau de serviciu forțat, inclusiv cerșit, sclavie sau practici similare sclaviei, servitute, exploatarea activităților infracționale sau prelevarea de organe.
4. Consimțământul unei victime a traficului de persoane la exploatare, intenționat sau efectiv, este irelevant atunci când a fost folosit oricare dintre mijloacele prezentate la alineatul (1).

5. Atunci când faptele menționate la alineatul (1) sunt îndreptate împotriva unui copil, acestea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane chiar dacă nu a fost folosit niciunul dintre mijloacele menționate la alineatul (1).
6. În sensul prezentei directive, „copil” înseamnă orice persoană care are mai puțin de 18 ani.

Articolul 3

Instigare, participarea, complicitatea și tentativa

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea actelor de instigare, participare sau complicitate la săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 2, precum și a tentativei de a săvârși o astfel de infracțiune.

Articolul 4

Pedepse

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că orice infracțiune menționată la articolul 2 este pasibilă de pedeapsa cu închisoarea pentru o durată maximă de cel puțin cinci ani.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunea menționată la articolul 2 este pasibilă de pedeapsa cu închisoarea pentru o durată maximă de cel puțin zece ani atunci când infracțiunea respectivă a fost săvârșită în oricare dintre următoarele împrejurări:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor sale;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei victime care era deosebit de vulnerabilă, categorie în care, în contextul prezentei directive, sunt incluși cel puțin copiii care sunt victime ale traficului, dar și adulții care sunt deosebit de vulnerabili din cauza gravidității, a stării de sănătate sau a unui handicap;
 - (c) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI²³.
 - (d) infracțiunea a pus în pericol, în mod deliberat sau dintr-o neglijență gravă, viața victimei;
 - (e) infracțiunea a fost săvârșită prin acte grave de violență sau a provocat prejudicii deosebit de importante victimei.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 3 să fie pasibile de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, care pot presupune predarea.

²³ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

Articolul 5

Răspunderea persoanelor juridice

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi antrenată răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând în nume propriu sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care are o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice respective, pe baza:
 - (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice sau
 - (b) a unei autorități de a lua decizii în numele persoanei juridice respective sau
 - (c) a unei prerogative de a exercita control în cadrul persoanei juridice.
2. Statele membre se asigură, de asemenea, că poate fi antrenată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea infracțiunilor penale menționate la articolele 2 și 3 în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea sa.
3. Răspunderea persoanei juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 2 și 3.
4. În sensul prezentei directive, „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor publice internaționale.

Articolul 6

Sancțiuni în cazul persoanelor juridice

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că orice persoană juridică trasă la răspundere în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau administrative și eventual alte sancțiuni, precum:
 - (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public;
 - (b) interdicție temporară sau permanentă de a desfășura o activitate comercială;
 - (c) plasarea sub supraveghere judiciară;
 - (d) lichidarea judiciară;
 - (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 7

Neurmărirea penală sau neaplicarea de sancțiuni victimei

Statele membre prevăd, în conformitate cu principiile de bază ale sistemelor lor de drept, posibilitatea de a nu urmări penal sau de a nu impune sancțiuni victimelor traficului de persoane pentru implicarea lor în activități infracționale pe care au fost obligate să le săvârșească drept consecință directă a faptului că au făcut obiectul oricăruia dintre actele menționate la articolul 2.

Articolul 8

Cercetarea și urmărirea penală

1. Statele membre se asigură că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 nu este condiționată de sesizarea autorităților competente de către victimă sau de formularea de acuzații și că procedurile penale pot continua chiar dacă victima și-a retras declarația.
2. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite urmărirea penală a unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3 o perioadă de timp suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 beneficiază de o formare corespunzătoare.
4. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte cazuri de infracțiuni grave.

Articolul 9

Competența

1. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunii menționate la articolele 2 și 3, atunci când:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său; sau
 - (b) autorul infracțiunii este resortisant al acestui stat sau își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
 - (c) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau a unei persoane care își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
 - (d) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul statului membru în cauză.

2. Un stat membru poate decide să nu aplice sau să aplice doar în cazuri sau în condiții specifice regulile de competență definite la alineatul (1) literele (c) și (d), atunci când infracțiunea în cauză a fost săvârșită în afara teritoriului său.
3. Pentru urmărirea penală a unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3, care a fost săvârșită în afara teritoriului statului membru în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că stabilirea competenței sale nu este subordonată condiției:
 - (a) ca faptele săvârșite să constituie infracțiune în statul în care au fost săvârșite sau
 - (b) ca urmărirea penală să fie inițiată ca urmare a unei plângeri depuse de victimă în locul în care a fost săvârșită infracțiunea sau a unei denunțări din partea statului pe al cărui teritoriu a fost săvârșită infracțiunea.
4. Statele membre informează în mod corespunzător Comisia cu privire la decizia lor de a aplica sau nu alineatul (2), indicând, după caz, situațiile sau condițiile specifice în care se aplică decizia acestora.

Articolul 10

Asistență și sprijin pentru victimele traficului de persoane

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se acordă asistență și sprijin victimelor înainte de procedurile penale, pe parcursul acestora și, pentru o perioadă de timp corespunzătoare, după încheierea lor, pentru a le permite să își exercite drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale, precum și în prezenta directivă.
2. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane i se oferă asistență și sprijin de îndată ce autoritățile competente au motive să creadă că este posibil ca persoana respectivă să fi făcut obiectul unei infracțiuni menționate la articolele 2 și 3.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că asistența și sprijinul acordate unei victime nu sunt condiționate de dorința victimei de a depune mărturie.
4. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a institui mecanisme adecvate care să permită identificarea timpurie și acordarea timpurie de asistență și sprijin victimelor, în cooperare cu organizațiile de sprijin relevante.
5. Măsurile de asistență și sprijin la care se face trimitere la alineatul (2) sunt adoptate în mod informat și consensual și includ cel puțin un standard de viață în măsură să asigure subzistența victimei prin intermediul unor măsuri precum cazare sigură și adecvată și asistență materială, precum și tratamentul medical necesar, inclusiv asistență psihologică, consiliere și informare într-o limbă pe care aceasta o înțelege, servicii de traducere și interpretariat, după caz, și acces la educație pentru copii. Statele membre acordă asistență victimelor cu nevoi speciale.

Articolul 11

Protecția victimelor traficului de persoane în cadrul cercetării și procedurilor penale

1. Măsurile de protecție menționate în prezentul articol se aplică în plus față de drepturile prevăzute în Decizia-cadru 2001/220/JAI.
2. Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane au acces la consiliere juridică gratuită și la reprezentare juridică, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri. Reprezentarea juridică este gratuită în situația în care victima nu dispune de suficiente resurse financiare. Prezentul alineat nu aduce atingere aplicării articolului 14 alineatul (2) atunci când victima este un copil.
3. Fără a se aduce atingere dreptului la apărare, statele membre permit, dacă acest lucru este conform cu principiile de bază ale sistemului său de drept și dacă este cazul, ca identitatea unei victime a traficului de persoane care apare ca martor să nu fie dezvăluită.
4. Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane beneficiază de o protecție adecvată pe baza unei evaluări individuale a riscului, *inter alia* prin acces la programe de protecție a martorilor sau la alte măsuri similare, dacă este cazul și în conformitate cu criteriile definite de legislația sau procedurile naționale.
5. Fără a se aduce atingere dreptului la apărare și în conformitate cu o evaluare individuală, de către autoritățile competente, a situației specifice a victimei, statele membre se asigură că victimele traficului de persoane beneficiază de un tratament specific, menit să prevină victimizarea secundară prin evitarea, în măsura posibilului și în conformitate cu criteriile definite de legislația națională și de normele privind puterea discreționară, practica sau orientarea instanțelor penale:
 - (a) a repetării audierilor în cursul cercetării, urmăririi penale și a procesului, fără ca acest lucru să fie necesar.
 - (b) a contactului vizual între victime și autorii infracțiunii, inclusiv pe parcursul depunerii mărturiei, ca de exemplu în timpul audierilor și al confruntărilor martorilor, prin mijloace adecvate, inclusiv prin utilizarea de aparatură de comunicații adecvată;
 - (c) a depunerii mărturiei în ședință publică;
 - (d) a adresării de întrebări privind viața privată care nu sunt necesare.

Articolul 12

Dispoziție generală privind măsurile de asistență, sprijin și protecție acordate copiilor care sunt victime ale traficului de persoane

1. Copiilor care sunt victime ale traficului de persoane li se oferă asistență, sprijin și protecție, recunoscând faptul că interesul copilului trebuie să constituie preocuparea primordială.
2. Statele membre se asigură că, atunci când nu există informații certe cu privire la vârsta unei persoane care a făcut obiectul traficului de persoane și atunci când există

motive pentru a crede că persoana respectivă este un copil, se pornește de la prezumția că aceasta este un copil și persoana respectivă primește acces imediat la protecție și asistență, în conformitate cu articolele 13 și 14.

Articolul 13

Asistență și sprijin pentru copiii care sunt victime ale traficului de persoane

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile speciale întreprinse pentru a acorda asistență și sprijin copiilor care sunt victime ale traficului de persoane, pe termen scurt sau lung, în procesul de recuperare fizică și psihosocială a acestora, se bazează pe o evaluare a situației specifice a fiecărui copil care este victimă, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările acestuia.
2. Statele membre adoptă, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, măsuri pentru a oferi asistență și sprijin familiei copilului care este victimă a traficului de persoane, în situația în care familia se află pe teritoriul unui stat membru. În special, în măsura în care acest lucru este adecvat și posibil, statele membre aplică dispozițiile articolului 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului cu privire la familia în cauză.
3. Prezentul articol se aplică în plus față de dispozițiile articolului 10.

Articolul 14

Protecția copiilor care sunt victime ale traficului de persoane în cadrul cercetărilor și procedurilor penale

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta faptul că, în cadrul cercetărilor și procedurilor penale, autoritățile judiciare numesc un reprezentant special pentru copilul care este victimă a traficului de persoane în cazul în care, în temeiul dreptului național, un conflict de interese împiedică titularii răspunderii părintești să reprezinte copilul ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și copilul care este victimă, sau atunci când copilul este neînsoțit sau separat de familie.
2. Statele membre se asigură că victimele traficului de persoane care sunt copii au acces imediat la consiliere juridică gratuită și la reprezentare juridică gratuită, inclusiv în vederea solicitării de despăgubiri.
3. Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta faptul că, în cadrul procedurilor penale pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3:
 - (a) audierile cu copilul care este victimă au loc fără întârzieri nejustificate, după ce autoritățile competente au fost sesizate cu privire la faptele respective;
 - (b) audierile cu copilul care este victimă se desfășoară, atunci când este necesar, în incinte concepute sau adaptate în acest scop;
 - (c) audierile copilului care este victimă sunt efectuate, atunci când este necesar, de către și cu ajutorul unor persoane profesioniste, care au beneficiat de o formare specifică în acest scop;

- (d) în măsura posibilului și dacă este cazul, toate audierile copilului victimă se desfășoară cu aceleași persoane;
 - (e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când sunt strict necesare pentru derularea procedurilor penale;
 - (f) copilul victimă poate fi însoțit de reprezentantul său legal sau, după caz, de un adult desemnat de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară întemeiată cu privire la persoana respectivă.
4. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta faptul că, în cursul cercetărilor penale ale oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, toate audierile copilului victimă sau, după caz, ale copilului martor pot fi filmate și că aceste audieri filmate pot fi acceptate ca probă în procesul penal, conform normelor legislației naționale.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta faptul că, în procesul penal pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3, judecătorul poate dispune ca :
- (a) audierea să aibă loc fără prezența publicului;
 - (b) copilul victimă să poată fi audiat în instanță fără a fi prezent, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.
6. Alineatele (1), (3), (4) și (5) se aplică în plus față de dispozițiile articolului 11.

Articolul 15 **Prevenire**

1. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a descuraja cererea care favorizează toate formele de exploatare care au legătură cu traficul de persoane.
2. Statele membre întreprind acțiunile corespunzătoare, de exemplu campanii de informare și de sensibilizare, programe de cercetare și de educație, dacă este cazul în cooperare cu organizațiile societății civile, menite să sensibilizeze publicul larg și să reducă riscul ca oamenii, în special copiii, să devină victime ale traficului de persoane.
3. Statele membre promovează formarea constantă a funcționarilor susceptibili să intre în contact cu victime și cu potențiale victime, inclusiv a ofițerilor de poliție din teren, a polițiștilor de frontieră, a inspectorilor muncii, a personalului medical și a funcționarilor consulari, astfel încât să le permită să identifice și să se ocupe de victimele și de potențialele victime ale traficului de persoane.
4. Statele membre au în vedere luarea de măsuri pentru ca utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării menționate la articolul 2, atunci când utilizatorii serviciilor respective știu că persoana care le prestează este victimă a uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 2, să constituie infracțiune.

Articolul 16

Raportorii naționali sau mecanismele echivalente

Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui raportori naționali sau mecanisme echivalente. Misiunea acestor mecanisme este inclusiv aceea de a efectua evaluări ale tendințelor în materie de trafic de persoane, de a măsura rezultatele acțiunilor de combatere a traficului și de a prezenta rapoarte în acest sens autorităților naționale.

Articolul 17

Abrogarea Deciziei-cadru 2002/629/JAI

Decizia-cadru 2002/629/JAI privind combaterea traficului de persoane se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul-limită de transpunere a acesteia în legislația națională.

Trimiterile la decizia-cadru abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 18

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a asigura respectarea prezentei directive în cel târziu [DOI ANI DE LA ADOPTARE]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.
2. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
3. Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Raportarea

1. În cel mult [patru ani de la adoptare] și la fiecare trei ani după aceea, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, inclusiv orice propunere necesară.
2. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile utile pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1). Aceste informații trebuie să cuprindă o descriere detaliată a măsurilor adoptate în aplicarea articolelor 8, 10 și 16, precum și o descriere a considerațiilor formulate cu privire la măsurile care pot fi avute în vedere în temeiul articolului 15 alineatul (4).

Articolul 20
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele